

opusdei.org

Jacinto Barranco: 50 godina u Montefalcu, Meksiko

„Kada sam shvatio da mogu sav svoj rad usmjeriti na Boga, vidio sam da je to smisao mog života: ostati blizu Boga u svom profesionalnom radu i uz njega.”

17.11.2021.

Lipanj 1970. Sveti Josemaria Escriva je u Meksiku. U državi Morelos, u nekadašnjoj hacijendi Montefalco, organiziran je skup za žene koje

sudjeluju u tamošnjim formativnim aktivnostima. Osnivač Opusa Dei donio je slatkiše za malu djecu.

Lupe je jedna od tamošnjih žena, s osmijehom na licu i u osmom mjesecu trudnoće. Na kraju obiteljskog okupljanja dolazi sveti Josemaria i blagoslivlja nju i dijete koje će se uskoro roditi. Osnivač se oprašta od svih žena i one se vraćaju kući pričajući o onome što su upravo čule. „Jeste li znali da...? To mi se svidjelo... Moram to reći svojoj primalji...”

Prošlo je više od pedeset godina od tog vrućeg poslijepodneva u lipnju. Jacinto Barranco prepričava ovu priču koju je tako često čuo s usana svoje majke i tetke. „To što sam dobio blagoslov osnivača Opusa Dei dok sam još bio u utrobi svoje majke ispunjava me radošću”, kaže.

Danas Jacinto radi kao serviser u rekonstruiranoj hacijendi i otkrio je

svoj poziv u Opus Dei kao supernumerarij. „Kada sam shvatio da mogu sav svoj rad usmjeriti na Boga, vidio sam da je to smisao mog života: ostati blizu Boga u svom profesionalnom radu i uz njega.”

Baš kao što kemijski inženjer može pronaći Božju mudrost u atomima i molekulama, a liječnik u čudu života, Jacintov susret s Bogom odvija se u njegovom održavanju u Montefalcu. „Veliku radost nalazim u posvećivanju svog rada, ne tražeći ljudsko priznanje. Trudim se to učiniti što bolje i s radošću.”

„Poziv, poziv od Boga“, napisao je sveti Josemaria, „je milost od Gospodina, izbor po božanskoj dobroti, razlog za sveti ponos, poziv na radosno služenje svim muškarcima i ženama iz ljubavi prema Kristu“ (Kovačnica, 17). Veličinu univerzalnog poziva na svetost može se otkriti u najobičnijim

okolnostima svakodnevnog života. Na poslu i kod kuće. Kad se odmara i sa svojim prijateljima. Sa svojom svekrvom i s djecom. „Volim što više razgovarati sa svojom djecom. Mislim da je najvažnije što sam kao otac naučio to da je najbolje što možete učiniti za svoju djecu da ih slušate i dajete im dobar primjer.”

Jacinto poznaje Montefalca kao svoj dlan. „Od kada se sjećam, uvijek sam dolazio ovamo.” Nastava katekizma. Drveće manga i nogometne utakmice s ostalim dječacima iz grada. Pedeset godina sjećanja. Poziv koji se otkriva u svakodnevnim aktivnostima svakoga dana.

Kada je sveti Josemaria stigao u Montefalco rekao je: „Montefalco je ludilo Božje ljubavi! Obično kažem da se pedagogija Opusa Dei može sažeti u dvije fraze: rad sa zdravim razumom i rad s nadnaravnim razumom. Na ovom mjestu vlč.

Pedro [Casciaro] i moje meksičke kćeri i sinovi radili su samo s nadnaravnim smislom. Radosno kupiti hrpu ruševina ljudski je apsurdno. Ali vi ste se brinuli za duše i ostvarili čudo ljubavi. Bog vas blagoslovio!"

Konferencijski centar Montefalco doista je ludilo ispisano božanskim slovima, stihovima vjere i rimama nade. I upravo to božansko ludilo omogućuje istinsku promjenu u svijetu, koju čini velika briga za male stvari, obavljanje posla iz ljubavi prema Bogu i svim muškarcima i ženama. Kao što Jacinto tako dobro zna iz svog svakodnevnog rada: "Velike duše obraćaju mnogo pažnje na male stvari" (Put, 818).

godina-u-montefalcu-meksiko-2/
(3.07.2025.)